

USA er ikke længere frygtet

Før i tiden var USA frygtet i det meste af verden for sin overvældende militære styrke. Men nu kritiseres dets voldelige adfærd af flere og flere.

På Voltaire Network skrev Thierry Meyssan den 30. september:

”Mens generalforsamlingen i FN drøftede målene for årtusindets udviklinger, var der et andet spørgsmål, som optog forsamlingen: er USA stadig en supermagt, som det har hævdet siden sammenbruddet af Sovjetunionen, eller er tiden kommet tilbage, hvor man kan bryde sig fri af dets formynderskab?”

I 1991 betragtede De Forenede Stater situationen sådan, at deres rival havde befriet dem for en del af deres militære udgifter, hvad der tillod dem at udvikle deres velstand. Præsident George H. Bush (faderen) var efter Operation Storm begyndt at nedskære størrelsen af de væbnede styrker. Hans efterfølger, Bill Clinton, fortsatte denne tendens.

GENOPRUSTNINGEN

Men den republikanske kongres valgte i 1995 at sætte spørgsmålstegn ved dette valg og begyndte at genopruste, uden at der var nogen fjende at bekæmpe. De neokonservative skabte en angrebsstemning med det formål at danne det første globale imperium.

Det var angrebet den 11. september 2001, der satte præsident George W.

Ganske vist stammer dette billede fra en kort periode, hvor det lykkedes hackere at trænge ind på det amerikanske militærs officielle hjemmeside, men stemningen, også blandt mange generaler, i militæret var alligevel imod at blive engageret i Syrien.

Efter at have opgivet krigen mod Syrien sagde Obama, at han nu vil koncentrere om USA's interne problemer. Der er nok at tage fat på.

Bush (sønnen) i stand til at beslutte succesivt at invadere Afghanistan og Irak og Libyen og Syrien og Somalia og Sudan og prøve at ende med Iran, før man vendte sig imod Kina.

De Forenede Staters militære budget nåede op på mere end 40 procent af verdens samlede udgifter til militære formål. Men ekstravagancen fik en ende: den økonomiske krise tvang Washington til at skære ned. I løbet af et år måtte Pentagon fyre en femtedel af sine hære og indstille adskillige undersøgelsesprogrammer. Dette skarpe tilbageslag er kun begyndt, men det har allerede afbrudt hele systemet.

KONVENTIONEL KRIG

På trods af at De Forenede Stater besidder en militær

styrke, der er større end 20 andre lande i verden, inklusive Rusland og Kina, er det klart, at de ikke har mulighed for at engagere sig i yderligere konventionelle krige.

Washington opgav således angrebet på Syrien, da den russiske flåde blev sendt til Middelhavets kyster. Pentagon ville derefter have måttet udløse sine Tomawak-missiler fra Det Røde Hav over Saudi-Arabien og Jordan. Syrien og dets ikke-statslige allierede ville da have svaret med en regional krig, der ville have ført De Forenede Stater ud i en konflikt, der var for stor for dem.

I en artikel i New York Times åbnede Putin for ilden. Han understregede, at ”amerikansk enerådighed” var en fornærmelse mod menneskelige væseners lighed og kun kunne føre til en katastrofe.

På talerstolen i De Forenede Nationer svarede Obama med at sige, at ingen anden nation, end ikke Rusland, ville dele byrden med De Forenede Stater. Og hvis

de var verdenspolitiet, var de det præcist for at sikre ligheden mellem alle mennesker.

Denne forklaring er ikke overbevisende: De Forenede Stater stiller sig over resten af verden og mener, at spørgsmålet om menneskelig lighed kun er deres problem.

FORTRYLLELSEN

Men fortryllesen er brudt!

Brasiliens præsident Dilma Rousseff høstede bifald fra forsamlingen, da hun krævede en undskyldning fra Washington for dens ensidige spionage, mens præsidenten for den schweiziske union

fordømte USA for dets voldspolitik. Bolivias præsident, Evo Morales, krævede sin amerikanske modpart stillet foran retten for den internationale domstol for forbrydelser mod menneskeheden, mens den serbiske præsident, Tomislav Nikolic, fordømte maskeraderne ved de internationale domstole, som kun forfølger fjender af imperiet - og så videre.

Fra at være en kritik fra få anti-imperialistiske stater, er kritikken vokset til en revolte, der også omfatter Washingtons egne allierede. Aldrig før har autoritetens hos verdens mester været så udfordret – et tegn på, at efter dens syriske tilbagetog, er den ikke længere frygtet”.

Masseprotester i Haiti

”Tiden er inde for haitianerne til at holde op med at tage mod ordrer fra kolonialisterne.”

”Den 30. september”, skrev Kim Ives på Global Research den 2. oktober, ”var det 22 år siden, at statskuppet mod præsident Jean-Bertrand Aristide fandt sted. På denne dag kom det til demonstrationer i gaderne i Port-au-Prince og Cap-Haïtien med titusinder af mennesker, der krævede to ting: Martelly skal gå af! Og at FN’s stabiliseringsprogram, MINISTAH, skal ophøre!

Aristide var den første folkevalgte leder af Haiti. Ved valget i 1991 fik han næsten 70 procent af stemmerne.

Men han blev snart væltet fra magten af et USA-inspireret militærkup, som fandt sted den 29. september samme år.

Michel Joseph Martelly blev med amerikansk støtte valgt til præsident i maj 2011. Martelly var musiker og forretningsmand. I den berygtede periode under Duvalier’ernes diktatur, omgikkes han de ledende kredse herunder chefen for politiet. Han var også aktiv i statskuppet mod Aristide i 1991. Ved valget i 2011 var han kun nr. 3 i rækken af præsidentkandidater, men vinderen, Mirlande

Manigat, blev presset ud af kampagnen af Organisationen af Amerikanske Stater.

Ny forfatning

Demonstrationerne var arrangeret af Dessalines Coordination (KOD), en ny dannelse af adskillige prominente ledere og veteraner fra kampen for Haitis rettigheder igennem de sidste 25 år.

Essensen i KOD’s forslag er, at der skal dannes et statsråd på 13 medlemmer – ledet af en dommer fra Haitis højesteret. Statsrådets medlemmer skal inddrage vigtige elementer i Haitis samfund: bondeorganisationer, folkelige organisationer, politiske partier, uafhængige partier, kvindeorganisationer, tilhængere af vodou, protestanter, katolikker, studerende, unge mennesker og det civile

Intersol Nr. 116 November 2013

Nyhedsbrev fra

STS International Solidarity

Borgediget 23, 1. DK-4000 Roskilde

Tlf. +45 4637 4494

ISSN 1902-6064

Postgirokonto : 069-2921

FI-konto: 8401 4202737

E-mail: sts@intsol.dk

Hjemmeside: www.intersol.dk

Intersol redigeres af bestyrelsen for STS. Ansvarshavende for dette nummer er: Vagn Rasmussen.

Oplag for Nr. 116: 500 eksemplarer.

Produktion: Eget Tryk.

Artiklerne udtrykker ikke nødvendigvis foreningens synspunkter.

Redaktion afsluttet: 23. november 2013

samfund.

Statsrådet skal sætte sig til sammen med dommeren fra højesteret at finde en demokratisk formular for at danne en regering”, fremgår det at KOD’s erklæring, skrev Ives. ”Denne regering skal nedsætte et provisorisk valgråd, som skal afholde valg i landet inden en periode på mindst seks måneder...

Besættelsestropper

På samme måde kræver forslaget fra KOD, at de 9000 besættelsestropper, som arbejder under FN’s stabiliseringsprogram, øjeblikkeligt skal forlade Haiti.

”Den sidste soldat fra MINISTAH skal forlade landet ikke senere end i maj 2014, som forlangt af en senatsbeslutning (i Haiti) i maj”.

”Det er på tide, at det haitiske folk holder op med at tage imod ordrer fra kolonialisterne. Vi ønsker at danne vort eget demokrati. Vi er en nation, og ikke en koloni. Vi er vores egne herrer”, hedder det også i erklæringen.

Oprindeligt var Haiti en fransk koloni og tilmed den, der takket være sin placering tæt ved de amerikanske sydstater indbragte flest penge.

Men inspireret af den franske revolutions idealer om alle menneskers lighed, rejste den oplyste slave, Toussaint Louverture, i 1791 et oprør blandt de øvrige slaver. I en periode var Toussaint Louverture endog medlem af den franske nationalforsamling.

Opstanden førte i sidste ende til, at Haiti

vangt selvstændighed i 1804 som verdens første "sorte" land.

Inden da måtte man dog kæmpe mod mange fremmede magter og også mod Napoleons kejserrige, som blev udgangen af den franske revolution. Her ses en scene, hvor slavernes hær kæmper mod polske lejetropper, som var sat ind af Napoleon Bonaparte i et forgæves forsøg på at standse oprøret.

Krisen i Fukushima forværres

Den farlige fjernelse af brændselsstavene ved det havarerende atomkraftværk i Fukushima skal efter planen først finde sted i november.

Den japanske premierminister med rød hjelm og iført beskyttelsesmaske og -dragt, besøgte værket dem 19. september.

Men inden for den samme uge blev kraftværket ramt af to hændelser, der rejser tvivl om kompetencen hos kraftværkets ejer og den japanske regering.

"En arbejder ved det katastroferamte kraftværk i Fukushima er kommet til at afbryde kølingspumper ved en fejl - den sidste i kæden af uheld", skrev nyhedsbureauet RT den 6. oktober.

Arbejderen kom til at trykke på en knap, der afbrød kølingspumperne til det havarerende atomkraftværk.

"Tidligere i år trådte en rotte på nogle elektriske ledninger ved værket, hvilket bevirkede en strømafbrydelse, så de ødelagte uranstave ikke kunne afkøles i nogen tid.

I august blev det afsløret, at 300 tons højt radioaktiv vand var lækkeret fra en af Fukushimas lagertanke.

Den japanske regering har lovet at medvirke til at tackle krisen og har bevilget en halv milliard dollars til at hjælpe med til at sikre det forgiftede vand.

Store mængder af radioaktivt vand er lagret ved kraftværket og fjernelsen af dette vand vil tage årtier.

Benægtelser

Japan har benægtet disse problemer i månedsvis, men har for nylig nedsat en kommission med blandt andet vigtige atomeksperter, der skal hjælpe til med at drøfte, hvad man skal gøre for at nedbryde det forgiftede vand.

Blandt medlemmerne af denne kommission er også videnskabsmænd fra Frankrig, Storbritannien og Rusland.

Den japanske premierminister Shinzo Abe sagde, at landet ville være taknemmelig for enhver hjælp fra udlandet til at begrænse krisen.

"Vi er fuldstændigt åbne over for den mest avancerede kendskab fra andre lande for at begrænse problemet, sagde han i en tale ved en international konference om energi og miljøproblemer i Kyoto,

"Mit land har brug for viden og ekspertise", sagde han.

Nyt uheld

Radioaktiviteten i havvandet ud for Fukushima er steget 13 gange i løbet af et døgn

"Havvandet ud for Fukushimas ødelagte Diichi reaktorer steg onsdag med 13 gange i forhold til målinger dagen før, sagde operatører af det ødelagte atomkraftværk tirsdag", skrev RT den 10. oktober.

"Japans Tokyo Elektriske Selskab (TEPCO) sagde, at målingerne viste, at et kombineret indhold af Cesium-134 og Cesium-137 nu var steget til 1200 becquerels pr. liter vand - det højeste niveau siden rekordniveauet i efteråret 2011.

Hvad reglerne siger

I regulativerne sættes indholdet af Cesium, som udstråler gammaartikler, der er potentielt fatale for mennesker, til at være 90 becquerels pr. liter for Cesium-137 og til 60 becquerels pr. liter for Cesium-134.

En talsmand for TEPCO sagde, at den pludselige vækst i radioaktiviteten skyldes en fejl begået under rekonstruktionsarbejdet nær den ødelagte bygning nr. 2, rapporterede Reuters.

Nyheden om væksten i radioaktiviteten er det andet tilbageslag i denne uge for TEPCO, som er blevet skarpt kritiseret for dens manglende evne til at behandle den atomare katastrofe, som opstod under det massive jordskælv og tsunamien, som ramte værket i marts 2011, og som medførte nedsmeltningen af tre reaktorer.

I onsdags blev seks arbejdere udsat for radioaktiv bestråling, da de ved en fejl kom til at fjerne et rør med radioaktivt vand, der stadig var en del af kølingssystemet. Reuters anslår at mindst 7 tons af vandet undslap systemet".

www.intersol.dk

Her bringer vi en masse artikler med links, som vi ikke har plads til i Intersol. Slå op på denne hjemmeside, hvis du vil have alternativ information om, hvad der sker i verden som supplement til, hvad man kan få at vide i de almindelige medier.

Endnu en kristen by overfaldet i Syrien

Endnu en aramæisk talende by – aramæisk er det samme sprog, som blev talt på Jesu tid – er blevet overfaldet af muslimske jihadister, meddelte Vatikanets nyhedsbureau FIDES.

Fra en af de mange kirker i Sednaya, som var et yndet turistmål—også for danske turister.

Det drejer sig om byen, Sednaya, der ligger nord for Damaskus. Den blev overfaldet af jihadister den 2. oktober.

”Kendt for sin store tilstedeværelse af kirker og klostre, har landsbyen konstant levet under trusler fra islamiske militante fra Yabroud og fra de libanesiske bjerge”, skrev FIDES.

”Dette er bandituvæsen”, sagde en ordenspræst, som ønskede at forblive anonym til FIDES. ”Men det er også en vendetta mod de kristne. Vi ønsker ikke at give disse overfald mening som religiøse forfølgelser,

men de er et led i at skabe forvirring og frygt blandt civile”.

En katolsk mand blev rapporteret dræbt og en anden såret under raidet. Det er en ny taktik de bevæbnede bander anvender – de gennemfører hurtige angreb for derefter at trække sig tilbage igen - for at skabe terror i den civile befolkning, skrev FIDES.

”I dag er folk i Sednaya bange for at lide samme skæbne som indbyggerne i Maaloula”, sagde præsten.

Maaloula er en landsby, der ligger i et bjergområde tæt ved grænsen til Jordan. Den er hjemsted for endnu en kristen menighed, der blev grundlagt under apostlen Paulus’s besøg i Syrien i det første århundrede.

Byen blev angrebet den 8. marts, og skønt den igen er blevet befriet af de syriske forsvarsstyrker, tog mange fra Maaloula tilflugt i Damaskus.

Civile fra Maaloula har dannet en komite i Damaskus.

”Vi appeller på det stærkeste til det internationale samfund”, sagde en repræsentant for komiteen til FIDES.

”Ingen hjælper os. Islamisk radikalisme bliver mere og mere diskriminerende. Vi føler os ubeskyttede. Ingen gør noget for at forhindre disse angreb

på menneskerettighederne. Vi har bedt FN’s kommission i Geneve om at intervenere”.

Mindre komiteer bliver dannet i Syrien. Det er, hvad der for eksempel sker i ”De kristnes Dal”, hvor der er mere end 50 kristne byer, i det vestlige Syrien. Flere end 200.000 flygtninge har søgt tilflugt her, men selv disse landsbyer lider under angreb fra de militante, skrev FIDES.

For at forsvare sig er de kristne, som udgør 10 procent af den syriske befolkning, nu begyndt at slutte sig til de væbnede forsvarsstyrker, som med våben fra regeringen gør det muligt for dem at forsvare deres egne områder.

Fra et nonnekloster.

Den mislykkede CIA-plan

Det er ikke alle CIA’s planer, der lykkedes. I Syrien gik det ikke særligt godt.

”CIA udvider en hemmelig plan for at træne krigere fra oppositionen i Syrien samtidig med bekymring over, at de moderate, USA-støttede rebeller hastigt mister støtte i landet borgerkrig, siger repræsentanter for USA”.

Sådan skrev Washington Post den 3. oktober.

Problemet med CIA-planen synes at være, at den hverken er fugl eller fisk.

På den ene side er den alt for begrænset til at kunne gøre nogen større forskel.

”CIA-programmet er så minimal så selv

efter, at den er blevet udvidet, kan det kun træne nogle få hundrede krigere om måneden, et niveau, der er alt for lille til at kunne modstå rebelstyrkernes drift over til islamisterne i kampen mod Bashar al-Assads regering.

CIA’s mission er blevet designet efter Det Hvide Hus’ ønske om at søge en politisk aftale - et scenarium, som hviler på et dødvande mellem de krigende fraktioner frem for at se dem sejre klart. Som et resultat, sagde repræsentanterne, så er agenturet ikke

steder i Jordan. Og siden planen er sat i værk, er der uddannet mindre end 1000 rebeller.

Men de amerikanske kilder siger også, at ”det hemmelige program bliver begrænset af mangelen på CIA’s ressourcer, af tøven med for rebelkrigernes vedkommende at forlade Syrien og af Jordans restriktioner mod at tillade paramilitære styrker at være i landet”.

’Islamisterne er de bedste krigere’

”CIA’s anstrengelser blev beskrevet som et hastende skridt for at bakke op omkring de moderate syriske militser, som ikke har været i stand til at matche Assad eller den voksende indflydelse fra grupper, der har forbindelser med Al Qaeda.

CIA ”farer omkring og udvider sine anstrengelser”, sagde en repræsentant, der var velinformeret om operationerne i Syrien, fordi ”det er klart, at oppositionen er ved at tabe, og ikke blot taktisk men også strategisk”.

Mens CIA prøver at finde ”moderate”, det kan støtte, så stiger tilslutningen til de yder-

ligtgående islamister, også fordi de har vist sig at være de bedste krigere.

”Det sidste tilbageslag

kom i sidste måned, da 11 af de største væbnede fraktioner, heraf nogle som USA havde støttet, meddelte, at de havde skabt en alliance med det formål at danne en islamisk stat i Syrien”, skrev Washington Post også.

Skeptiske flygtninge

”Rekruttering blandt de syriske flygtninge,

er også næsten gået i stå”, sagde repræsentanterne.

”I den største jorddanske flygtningelejr, hvor mere end 100.000 syriske flygtninge har søgt tilflugt, rejser ifølge hjælpearbejdere omkring et dusin mænd med bus til Syrien hver dag, formentlig for at kæmpe.

Men flowet er blevet mindre, og stemningen blandt flygtningene er blevet mere pessimistisk.

”Støtten til revolten er blevet mindre”, sagde en repræsentant for Zaatari-lejren. ”Vi ser færre mennesker, der forlader os og mindre rekrutteringsvirksomhed”.

Af dem, der har forladt lejren, havde han ikke set eksempler på nogen, der var rejst til andre dele af Jordan, for at blive trænet, før

de vendte tilbage til Syrien, sagde repræsentanten.

Kongreshøringer

Idet han mindedes den tidligere kritik og de tidligere undersøgelser, der har ledsaget mange operationer fra CIA, har en tidligere senioransat i CIA rejst bekymring for, hvad der kunne ske, hvis noget gik galt.

”Hvad vil der ske, når et af de mennesker, vi har trænet, torturer en fange”, sagde en tidligere ansat med kendskab til andre operationer i Mellemøsten. ”Selvom CIA kan frembringe nogle resultater i træningsprogrammerne, vil vi stå over for kongreshøringer”, sagde han. ”Der er ikke nogen vinder her”.

Avancerede våben ender hos islamisterne

Nogle af de saudiske anti-tank-missiler, der skulle have været brugt af de moderate syriske rebeller, er utilsigtet havnet i hænderne på Al-Nusra, skrev det libanesiske The Daily Star den 3. oktober.

”Den forfejlede våbenforsyning fra Jordan har nu tvunget den moderate oppositions støtter fra den vestlige og arabiske verden til at lade deres våbenforsyninger nå ind til det nordlige Syrien via de tyrkiske grænser, skrev bladet og fortsatte:

”Seniormedlemmer af Den Frie Syriske Hær (FSA) og jordanske kilder har sammen med videooptagelser bevist, at de europæiskfremstillede anti-tankmissiler havnede i hænderne på det hårdkogte Al-Nusra - og nogle gange blev de endog solgt – efter at være blevet leveret for at bevæbne FSA’s bataljoner på den anden side af grænsen til Jordan.

Sammenbruddet (for våbenforsyningerne) tvang Jordan til at bakke ud af planerne for at bevæbne de moderate rebeller og til at lukke deres grænser i maj.

Forsyningsplanen

Planen om at træne og bevæbne moderate rebeller via Syriens sydlige grænser vandt vestlig og saudisk støtte tidligere dette år, efter at bekymringerne voksede over erobringer fra Assads styrker, hjulpet af hans libanesiske støtte Hizbollah, såvel som over fremgangen for de islamistiske rebelbrigader.

Rebellerne har dog længe haft anti-tank-missiler. Dette billede er fra 2012.

Man ved, at specialstyrker fra De Forenede Stater og Storbritannien har trænet sikkerhedsgodkendt personel til oppositionsstyrker.

En undersøgelse foranstaltet fra Reuters afslører, at Saudi-Arabien begyndte at overføre et begrænset antal skulderbårne antiluftskudtsmissiler til de syriske rebeller, der stod under kommando af stabslederen for FSA, general Salim Idriss, gennem Jordan i marts.

Denne våbenforsyning var koordineret af Saudi-Arabien i samarbejde med Frankrig og Storbritannien.

Jordanske bekymringer

Men Jordan, som var træt af islamisterne hjemme, gav udtryk for bekymringer over planen om at bevæbne rebellerne, idet det frygtede, at våbnene skulle ende i hænderne på de radikale, hvad der yderligere ville sætte Jordans sikkerhed på spil.

Jordans udenrigsminister, Nasser Judeh, kastede tidligt tvivl om evnen til at garantere, at våbnene endte i de rette hænder.

”Vores holdning har altid været: hvem skal vi bevæbne? Vi har ingen CV-er. Vi er et naboland, som grænser op imod Syrien, og derfor - samtidigt med at vi ikke blander os i Syriens interne affærer - så er vi bestemt sikre på at blive påvirket af det, der sker i Syrien”, sagde Judeh til rapportere, som svar på et spørgsmål om bevæbning, på en fælles pressekonference i maj med den amerikanske udenrigsminister, John Kerry.”

Daily Star kan ikke finde ud af, hvor mange af missilerne, der er blevet overtaget af islamisterne ved, at de har angrebet lagrene, og hvor mange af dem, de har købt af FSA.

Men virkninger er klare nok, skriver Daily Star. Dage efter at missilerne er

En rebel affyrer et nyerhvervet missil.

sendt til Syrien endte de hos Al Nusra og andre islamiske grupper.

”Rebelkrigere lavede vigtige fremstød i den sydlige Deraa-provins, der grænser op til Jordan i juli og august efter, at missilerne var blevet leveret”.

Ingen bekymringer hos den tyrkiske regering

Meningen nu er, at missilerne skal sendes ind fra Tyrkiet. Men det volder tilsyneladende ingen kvaler hos den tyrkiske regering.

Den 3. oktober meddelte AP fra Ankara, at det tyrkiske parlament, som er totalt kontrolleret af den tyrkiske premierministers parti, havde forlænget tilladelsen til, at Tyrkiet kunne sætte tropper ind i Syrien med endnu et år.

Det var regeringen, der havde stillet forslaget. Begrundelsen var, at det ”syriske regimes brug af kemiske våben udgjorde en eminent og alvorlig trussel imod Tyrkiet”.

Debatten i parlamentet fandt nogenlunde sted på samme tidspunkt, hvor en tyrkisk fjernsynsstation bragte et interview med Assad, hvor han sagde, at den tyrkiske støtte til islamisterne i Syrien med garanti ville ramme Tyrkiet selv.

Betydningen

Nu er det ganske vist et åbent spørgsmål, hvor stor betydning, den tyrkiske regerings

holdning har, når det kommer til stykket. Mange våbenforsyninger til oppositionen i Syrien, kommer ind via Azaz i den østlige del af Syrien. Blandt andet herfra er våbne blevet fordelt til oppositionsstyrker i det

nordlige Aleppo, hvis bymidte kun ligger 50 km fra Tyrkiet. Men da Azaz for en måned siden blev erobret af Den Islamiske Stat for Irak og Levanten, lukkede den tyrkiske regering grænsestationen 5 km. fra Azaz.

Desuden fortsætter de syriske forsvarsstyrker deres offensiv. Den 12. oktober erobrede de omkring 40 landsbyer, der lå ved en hovedvej til det nordlige Aleppo.

Væbnede grupper i Latakia i Syrien dræbte 190 civile

Dette var overskriften på en pressemeddelelse, som blev udsendt af Human Rights Watch (HRW) den 11. oktober.

Også "moderate" rebeller begår forbrydelser. Her ses Tawaheed brigaden, som er med i Syriens Frie Hær, gøre sig klar til at skyde 7 tilfangetagne soldater. Billedet stammer fra en video, som brigaden har lagt på YouTube.

I pressemeddelelsen hedder det blandt andet:

"Væbnede oppositionsgrupper i Syrien har dræbt mindst 190 civile og taget over 200 gidsler i en militær offensiv, som begyndte i det landlige Latakia-provins den 4. august, sagde Human Rights Watch i en rapport, som blev frigivet i dag. Mindst 67 af ofrene blev henrettet og dræbt ulovligt i regeringensvenlige alawitiske landsbyer.

Den 105 siders rapport: "Man kan stadig se deres blod": Henrettelser, vilkårlige skydninger og gidseltagning af oppositionsstyrker i Latakias landområder", præsenterer vidnesbyrd om, at civile blev dræbt den 4. august på operationens første dag. To af de oppositionsgrupper, som tog del i offensiven, Den Islamiske Stat for Irak og Levanten og Jaish al-Muhajirien was-Ansal, holder stadig gidsler - for størstedelens vedkommende kvinder og børn. Undersøgelserne viser, at drabene, gidseltagningerne og andre krænkelser når op på niveauet på krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, siger Human Rights Watch.

"Disse mishandlinger er ikke aktioner fra uregelmæssige krigere", sagde Joe Stork, som er Mellemøstendirektør for Human Rights

Watch. "De var koordinerede og planlagte angreb på den civile befolkning i disse alawitiske landsbyer."

Af selve rapporten fremgår det, at der blev dræbt 57 kvinder og 18 børn.

Den syriske opposition består af en myriade af forskellige grupper, hver med egne dagsordener. Dels kæmper de imod hinanden, og dels indgår de alliancer med hinanden. Nogle af disse grupper er med i paraplyorganisationen, der har antaget navnet Syriens Frie Hær, og grupper fra denne hær har også deltaget i den fælles operation.

Når det har været muligt for Human Rights Watch at besøge disse landsbyer, er det fordi, de syriske forsvarsstyrker genindtog dem i en stor offensiv i slutningen af september.

HRW er baseret i USA og har tætte forbindelser med det amerikanske udenrigsministerium. Normalt skriver HRW derfor ikke noget, som kan genere USA. Måske er fremkomsten af denne rapport et tegn på en ændret holdning fra amerikansk side - igen. For nu er man på vej til at søge en løsning ved forhandlingsbordet - igen.

Putin bekræfter russisk-amerikansk enighed

På en pressekonference ved afslutningen af en økonomisk konference i den indonesiske by, Bali, bekræftede den russiske præsident, at der var enighed mellem USA og Rusland.

Man var enige om, at et af de næste skridt skulle være at søge en ende på krisen i Syrien ved afholdelse af en international konference.

Putin sagde, at USA og Rusland havde nået en gensidig forståelse om, hvad og hvordan man skulle klare tingene, og at dette var en følge af samtaler, han havde haft med den amerikanske udenrigsminister under topmødet i Bali.

Roser Obama

Han påpegede også, at den beslutning den amerikanske præsident, Barack Obama, havde taget (om at søge en politisk løsning) havde medvirket til at undgå en tragedie i Syrien.

"Jeg er lettet over, at præsident Barack Obama tog den beslutning, selvom det ikke var let for ham", sagde Putin ifølge et referat fra Bali på det officielle syriske nyhedsbureau. "Han bragte ikke blot vores positio-

ner tættere sammen, men han hjalp også med til at undgå en tragedie i Syrien".

Om fremtiden for den syriske præsident, Bashar Al-Assad, sagde Putin, at det var et spørgsmål, som det syriske folk selv måtte afgøre.

På selve konferencen opfordrede Putin til at øge antallet af deltagere i konferencen, der skal finde sted i Geneve, og at man også inviterede andre islamiske lande til at deltage i den - herunder det største islamiske land Indonesien.

Andre arabiske lande

På en fælles pressekonference mellem den russiske og den qatarske udenrigsministre den 11. oktober meddelte de to lande, at de ønsker mødet i Geneve afholdt så hurtigt som muligt.

På en pressekonference den 14. oktober understregede John Kerry behovet

for at få indkaldt den internationale konference i november. Pressekonferencen fandt sted efter, at Kerry havde holdt møde med Den Arabiske Ligas og FN's særlige udsending til Syrien, Lakhdar Brahimi, som nu

Det kan se ud til, at Putin og Merkel er enige, hvad angår løsningen på krisen i Syrien.

ville rejse rundt i regionen for at få støtte til konferencen.

Ganske vist mener Karry nu – igen - at man må have en udskiftning af den syriske ledelse, men det er utænkeligt, at Rusland vil være med til at stille forhånds-betingelser.

Rusland presser på for at få lavet en så stor konference som muligt, men hvem skal man i grunden invitere fra Syrien selv?

Den syriske regering har længe sagt, at den ville deltage i konferencen uden at stille forhånds-betingelser.

Den splittede moderate opposition vil deltage den ene dag og ikke deltage den næste. Det synes op til USA at finde ud af, hvordan den kan tvinge den moderate opposition til at deltage alligevel.

Jihadisterne

Men hvad så med jihadisterne?

Man kan ikke forhandle med folk, der ikke vil forhandle, har den syriske regering sagt længe.

Men det er den ikke længere alene om at sige.

I et interview den 8. oktober med Russia Today understregede den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov behovet for en ordentlig repræsentation af den syriske opposition i den kommende konference om Syrien i Geneve, man han forkastede ideen om at forhandle med de jihadistiske ekstremister og mente, at man måtte begrænse samtalerne til dem, der ønskede et forenet og pluralistisk Syrien.

Han sagde også, at skønt der var fremgang for de jihadistiske ekstremister, så var

både russerne og amerikanerne enige om, at der ikke skulle være forhandlinger med dem.

Han påpegede også, at der var en voksende forståelse i hele regionen for, at truslen fra ekstremisterne i Syrien udgjorde en fare, og at dette også blev klart under de møder, han havde haft med den amerikanske udenrigsminister i New York og i de erklæringer, de fremkom med på pressekonferencerne.

Den tyske viceudenrigsminister har under et møde i Iran sagt, at disse grupper skulle konfronteres og bekæmpes.

Han sagde også, at Iran og Tyskland var enige om, at krisen i Syrien kun kunne løses gennem forhandlinger.

Bahrain: Protesterne fortsætter både i og uden for fængslerne

Trods voldsom undertrykkelse fortsætter indbyggerne i Bahrain deres kamp mod den enevældige konge.

Af en pressemeddelelse fra Bahrain Frihedsbevægelse den 10. oktober fremgik det, at kampen mod den enevældige kong Hamad ibn Isa Al Khalifah fortsætter i og uden for fængslerne.

”Indsatte i Dry Dock og i det centrale fængsel Jau har været i sultestrejke siden den 2. oktober”, hed det i pressemeddelelsen. ”De protesterer imod den elendige behandling, de uudholdelige vilkår og nye restriktioner for familiebesøg. Adskillige indespærrede er kollapsede. Disse fængsler er berøgt for deres mangel på essentielle faciliteter, der er nødvendige for at sikre, at de var beboelige for mennesker, for intensivering af undertrykkelsen, for angreb mod de indsatte og for tortur af fangerne.

En ung bahrainer, der var dømt til livsvarigt fængsel, gik i strejke og krævede, at hans isolationsfængsel blev ophævet. Kmail Al Manami er blevet holdt indespærret en lille celle i to år, under hvilken han havde nået tærsklen til døden. Han var gået i koma adskillige gange, og han var ikke andet end skind og ben—også på grund af tortur, dårlig behandling og psykologiske

effekter af umenneskelige behandling, han bliver udsat for.

Tirsdag den 8. oktober blev fem unge fra byen Duraz fanget af dødspatroljerne og ført til et ukendt bestemmelsessted. Blandt dem er Sayed Abbas Sayed Mahdi, hvis bror, Sayed Mahmood, allerede er fængslet for udbasunerede men falske anklager. Han er gift og har to børn.

Onsdag ved middagstid blev tre unge bortført fra deres hjem i byen, Bilad Al Qadeem. Blandt dem var en bror til martyren Hani Abdul Aziz...

En anden bahrainer, Younus Hadher på 19 år, dør også langsomt i Dry Dock fængslet på grund af en svær form for epilepsi. Hans familie har gentagne gange forsøgt at få ham løsladt, men indtil nu forgæves. I denne uge foranstaltede hans bror en enmandsprotest uden for Dry Dok, men også forgæves...

Disse forbrydelser fra regimets side øger kun befolkningens engagement og beslut-somhed for at forfølge deres legitime mål for selv at bestemme deres skæbne, at lave deres egen forfatning og vælge en regering. Fra byen Dair i nord og til Karzakkkan i syd, fortsætter de daglige protester usvækket. Mange huse bliver genstand for kollektive straffemetoder, inklusive brug af kemiske midler og tåregas. To mellem-skoler i Al jabiriya og i Al jabiriya blev angrebet af sikkerhedsstyrkerne. Mange studenter blev sårede eller er blevet ført bort.”

Vestlige reaktioner

Der er ingen tvivl om, at der foregår voldsomme krænkelse af de menneskelige rettigheder i Bahrain under kong Hamad ibn Isa Al Khalifafs enevældige magt.

Langt størstedelen af befolkningen er shiamuslimer, mens kongefamilien er sunnimuslimer, og de religiøse spændinger imellem de to retninger i islam giver konflikten mellem folket og den enevældige hersker en ekstra dimension.

I det tidlige forår 2011 havde uoverensstemmelserne nået et punkt, hvor kongen var næsten ved at vælte. Men i den meget truende situation for ham fik han hjælp af 1000 svært bevæbnede soldater fra Saudi Arabien og 500 soldater fra De Forenede Arabiske Emirater til at nedkæmpe oprøret.

Efter det kunne kongen fortsætte sine krænkelse af menneskerettighederne.

Først ansatte han to eksperter i ”urobekæmpelse” til at hjælpe sig. Den ene var den tidligere leder af politiet ved Miami Beach. Den anden var en tidligere leder af Scotland Yard fra Storbritannien.

I marts 2011 blev en appelsag afvist af retten, og 13 læger og sygeplejersker blev idømt 15 års fængsel for forbrydelser mod

Den danske statsborger, Abdulhadi al-Khawaja, i sultestrejke for blandt andet at lægge pres på den danske regering.

staten. De havde nemlig også behandlet patienter, som regimet kalder for oprørere.

Domstolen afvist også appeller, der kunne havde frikendt otte ledende medlemmer af oppositionen for livsvarigt fængsel for majestætsfornærmelse, en alvorlig forbrydelse i det enevældige monarki. Under processen havde anklageren tilmed krævet dødsstraf.

Blandt de, der fik deres appelsag afvist, var også den 50-årige danske statsborger Abdulhadi al-Khawaja. Under fængslingen var al-Khawaja blevet torteret og voldtaget ifølge oplysninger fra menneskeretsorganisationen Front Line. En afhængig juridisk

ekspert var blevet nægtet adgang til retssalen.

”Ordner hænger man på idioter”

Når det en gang imellem ikke er muligt at skjule de forbrydelser, der foregår i Bahrain, er men nødt til at slutte op bag koret af dem, der kræver handling. Det har også den danske udenrigsminister været nødt til at gøre, hvad angår fængslingen af menneskerettighedsforkæmperen Abdulhadi al-Khawaja, som jo er dansk statsborger. Men så snart der bliver roligt igen, forstummer den verbale kritik.

For når alt kommer til alt, er Bahrain jo en del af ”den frie verden”. Og hjemsted for den 5. amerikanske flåde.

Under et besøg i Bahrain i 2011 tildelte dronning Margrete kongen i Bahrain en af de fineste danske ordner: Storkorset af Dannebrog. Den danske udenrigsminister vil dog ikke gå så langt i sin kritik af det kongelige enevælde i Bahrain, at han kræver, at kongen skal levere ordenen tilbage igen. Det er der indtil videre kun Enhedslisten, der har gjort.

Kommunevalg i Kosova

Der skal være kommunevalg i Kosova den 3. november og vores venner i Vetevendosje gør sig klar til at fortsætte kampen imod neoliberalismen også ved denne lejlighed.

Albin Kurti på besøg hos STS i Roskilde i juni 2012.

Den 26. august præsenterede aktivister fra Vetevendosje et regeringsalternativ.

Vetevendosjes leder Albin Kurti forklarede behovet på denne måde:

”Vetevendosje begyndte med et manifest og fortsatte med et politisk program og nu et regeringsalternativ.

Den første overgang fra manifest til et politisk program fandt sted inden for konceptet og ånden hos Vetevendosje til at overgå til blive en politisk organisation. Den anden overgang fra politisk program og til et regeringsalternativ er en vision for vort land og dets overgang.

Jeg siger omdannelse og ikke bare reformer af dets institutioner og systemer, fordi

Kosova har brug for dybe og omfattende forandringer.

Vi har brug for en ny republik og en ny stat, som kan sikre republikken. I dag har Kosova to navne. Fornavnet er forhandling (negotiation), og efternavnet er neoliberalisme. Tilsammen danner de akronymet NN.

Kosova er blevet et land uden navn. Det er blevet anonymt, og end ikke bogstavet R for republik er blevet bevaret. Vi ønsker at sikre, at vores stat ikke er anonym, at det ikke er nogen NN-stat, men at vi vender tilbage til subjektivitet, identitet, udvikling og fremskridt”.

Forberedelser til kommunevalget

En omfattende opinionsundersøgelse i marts viste, at hvis valgene i Kosova var retfærdige, ville Vetevendosje råde over et flertal i parlamentet.

Men valgene er på ingen måde retfærdige. 12 af de 120 pladser i parlamentet tildeles på forhånd det serbiske mindretal. Disse 12 pladser har den øvrige befolkning ingen indflydelse på, for de udpeges kun af de serbiske nationalister.

Af opinionsundersøgelsen fremgik det også at de serbiske nationalister stod meget svage, hvis valgene var retfærdige.

Kun 24 ud af 6.115 vælgere ville for eksempel stemme på Slobodan Petrovic og hans nationalistiske serbiske parti.

Dertil kommer en meget udbredt valgsvindel, som man forsøger at standse denne gang.

Den 25. september afleverede Vetevendosje en liste med valgkommissærer og to medarbejdere til alle 32 kommuner, hvor der skal være valg.

I en pressemeddelelse advarede man alle,

som har tænkt sig at begå valgsvindel mod at nærme sig stemmeurnerne, ”da de vil blive konfronteret med vores organisation.

Vi opfordrer alle til at møde massivt op til disse valg med henblik på at forandre den dårlige måde, kommunerne bliver ledet på, og vi garanterer alle, som tøver med at stemme på grund af angst for valgsvindel, at vi vil forsvare deres stemmer for enhver pris.

Denne gang har Vetevendosje fået hjælp af 7.500 aktivister, som vil forsvare valget”.

Ved det sidste valg i Albanien blev den dybt korrupte regering fjernet, hvilket giver håb om en bedre udvikling i dette land.

Den 10. september fik Vetevendosje besøg af den nye albanske premierminister, Edi Rama, og andre repræsentanter for Albanien. Under et møde drøftede man blandt andet albanernes situation, og muligheden for et nærmere samarbejde mellem den albanske republik og Vetevendosje fra Kosova.

Fra demonstration forud for parlamentsvalget i 2010

FIKR-E-NOA-SKOLEN

I midten af oktober sendte STS 25.000 kr. til skolen i Kashmir, som skal dække de nøgne udgifter til skolens drift i det næste halve år. Dermed har STS i fem år udgjort den økonomiske basis for en skole med 5 lærere og en pedel, og hvor om-

kring 60 børn af fattige familier kan få en gratis uddannelse.

Desuden tjener skolen som et sted, hvor den lokale befolkning bliver oplyst om dens faglige og politiske rettigheder.

Pengene stammer dels fra faste donorer og dels fra STS's egen kasse. Men spør-

ger man vores kasserer, vil han nok sige, at vi stadig mangler nogle få donorer for at få kunne drive skolen, uden at skyde penge til fra vores egen kasse. Skolekontoen findes her: 8401 33 70 568.

Se den sidste rapport i PDF-format under projekter på vores hjemmesider.

43 millioner europæere sulter

43 millioner mennesker i Europa kan ikke spise sig mætte hver dag, fremgår det af en rapport fra Røde Kors.

Rapporten bygger på materiale fra lokale afdelinger af Røde Kors og Røde Halvmåne i 42 europæiske lande.

”Sammenlignet med den sidste rapport fra 2009 er forholdene forværret drastisk.

De allerede udsatte rammes endnu hårdere, og en stor del af dem, der før hørte til den arbejdende mellemklasse, er draget endnu længere ned i krisen.

I 22 af de 43 lande er de, der er afhængige

af Røde Kors' madprogrammer, steget med 75 procent i perioden 2009 og til 2012.”

120 millioner europæere lever i risikozonen for fattigdom ifølge EU's statistiske bureau Eurostat.

Britisk Røde Kors laver plan for hjælp til sultne briter

Nedskæringer i Storbritannien har nu fået et omfang, så det britiske Røde Kors og andre organisationer er ved at lave en plan for, hvordan man kan komme de fattige til hjælp.

”Nedskæringer og den økonomiske nedtur i Storbritannien har fået den britiske afdeling af Røde Kors til at begynde at formulere en nødplan for mad i landet – den første fødevareruddeling siden i landet siden den anden verdenskrig”, skrev The Independent den 11. oktober og fortsatte:

”Den Geneve-baserede godgørende organisation vil begynde at samle fødevarer sammen med andre godgørende organisationer og supermarkeds kæder og at fordele dem blandt de briter, der har behov for det. Røde Kors er traditionelt anerkendt for sit arbejde i katastroferamte områder snarere end for at arbejde i udviklede lande, og skridtet synes at være et biprodukt af ”ukritiske nedskæringer i det offentlige sundhedsvæsen og i den sociale velfærd”, ifølge hvad Bekele Geleta, som er general-

sekretær i den internationale sammenslutning af Røde Kors, sagde til det britiske Independent.”

Også andre advarer. De britiske lærerorganisationer fortæller, at sulten blandt de fattige også har ramt skolebørnene. Mange møder op i skolerne uden først at have fået ordentligt morgenmad og med kun en enkelt kiks til at stille deres sult med hele skoledagen. De sidder ved siden af børn, der har fået store madpakker med hjemmefra, og de tigger eller stjæler mad fra disse børn.

Ifølge den britiske regerings officielle tal lever 3,5 millioner britiske børn – hvilket vil sige hvert fjerde barn – under fattigdomsgrensen. Problemet er blevet værre efter, at den britiske regering i marts skar

Sulten banker på i Storbritannien.

ned i en række overførselsindkomster, der betød at de fattige familier mister 38 procent af deres indkomst.

Mistillid til militæret i Kenya

”Kenyas respekterede militær står over for en tillidskrise efter påstande om, at soldater har plyndret og røvet penge efter angrebet i Westgate for to uger siden”.

Sådan skrev det kenyanske Daily Nation den 6. oktober og fortsatte: ”Det er særligt hårdt for militæret, der længe har været set med positive øjne på i modsætning til politiet, som ifølge opinionsundersøgelser bliver betragtet som korrupt...”

”Men mindst 21 af de 85 forretningsdrivende har nu udfyldt rapporter til politiet, der siger, at deres ejendele er blevet plynd-

ret. Mange siger, at deres ejendele var intakte, da de besøgte deres butikker tirsdag lige efter belejringen endte.

De mistede genstande inkluderer kostbare smykker, penge og elektronik. En video, der er anbragt på YouTube fra Art Cafeen viser snesevis af tomme ølflasker”.

Plyndringerne har naturligvis vakt en del opsigt i pressen og i befolkningen i Kenya.

Forsvarsstyrkerne bliver hårdt kritiseret for plyndringerne på de sociale medier.

En repræsentant for militæret siger dog, at soldaterne udførte et fremragende job i kampen mod Al Shabab, som havde angrebet centret.

Israelske sikkerhedsstyrker hjalp hæren med at nedkæmpe Al Shabab. Men deres indsats omtales ikke.

Al Shabab, døden og Somalia

Det var Al Shabab, der dræbte folk i indkøbscentret i Nairobi, men hele ansvaret ligger hos den amerikanske regering, hævdede Margaret Kimberley på Black Agenda.

De korporative medier i USA anvender i dag det mest sofistikerede informationssystemer i verden, skrev Margaret Kimberley på Black Agenda den 2. oktober, alligevel fortæller de intet, der kan ligne sandheden om USA's forbrydelser i andre lande.

Satellitter bragte frygtelige billeder af ofrene for rædslerne ved indkøbscentret i

Nairobi, men ”amerikanerne ved intet om Kenya og om den rolle USA spiller i retning af at holde Somalia i en permanent krigstilstand.

”Udgør Al Shabab en trussel mod amerikansk jord”, hed overskriften til en blog i New York Times. Trods sit navn, kommer ”Plads til Debat” sjældent ind på meninger,

der adskiller sig fra, hvad avisens redaktører finder dagligt vigtigt. Ingen af de angivne debattører kom faktisk ind på baggrunden for Al Shababs eksistens og det, det siger om USA rolle rundt om i verden. Et bedre spørgsmål ville have været, hvorfor USA vendte Somalia til at blive en ruin, og hvorfor det stadig dræber mennesker der.

Hollywood-filmen, Kaptajn Phillips, som Margrete Kimberley omtaler i sin artikel, handler om en tapper amerikaner i kamp mod væbnede pirater. Fra traileren til filmen har vi hentet dette billede af kaptajnen og piraterne. Men besætningen på Mærsk-skibet siger, at filmen er fyldt med løgn.

Sommetider får vi mulighed for at se vold som under det nylige Al Shabab-angreb på indkøbscentret i Nairobi. Men med fraværet af god rapportering siger voldsscener os intet. Takket være løgnerpræsidenterne og deres partnere i de korporative medier ved amerikanerne intet om Kenya som amerikansk partner i at holde Somalia i konstant krigstilstand.

Amerikanere ved intet om, at deres regering stod bag den etiopiske invasion i 2006, som ødelagde denne nation og forhindrede den i komme ud af virvaret og de humanitære katastrofer. De ved ikke, at Kenya blev bestilt til tage del i denne okkupation i 2001 og dermed også blev fjender af Al Shabab. De ved ikke, at USA's regering forhindrede fødevarer i at nå frem til sultende mennesker. De ved ikke, at de såkaldte pirater i Somalia forgæves søger at hindre, at andre nationer stjæler de fisk, man skal bruge for at spise sig mætte.

Al Shabab er besluttet på at bekæmpe den amerikanske aggression og at straffe alle, der hjælper til i denne proces. Der er intet mystisk i Al Shababs motiver. De kæmper

mod undertrykkerne i De Forenede Stater eller i Kenya.

Selvfølger ser vi billeder af de myrdede ofre for angrebet på indkøbscentret Westgate i Kenya og hører Al Shababs navn i den forbindelse. Det kan absolut retfærdiggøres at vise den slags billeder, men medierne viser os ikke billeder af ofrene for amerikansk vold. De forbliver usete og derfor ukendte.

Forskellige slags medier kan nu nå ud til alle dag og nat, men vi må jagte rundt for at se beskrivelser af irakiske, afghanske, somaliske, yemenitiske, libyske, palæstinensiske, haitiske og syriske ofre, som er faldet i amerikansk eller amerikansk sponsoreret vold. Fordi de er forsvundne, holdes den amerikanske offentlig fanget i en boble af uvidenhed og ved intet om den rolle, deres regering spiller i blodsudgydelserne.

Når vi ser ofre ligge i blodpøle i indkøbscentret i Nairobi, føler vi os bedrøvede over deres skæbne og måske vrede over for gerningsmændene. At se mennesker, der bare er optaget af deres daglige liv, dræbt, er frygtelig tragisk. Det ville have været oply-

sende og ikke mindre tragisk at se billeder og høre historier om, hvordan folk, der fortsatte deres daglige liv, pludselig blev ramt af øjeblikkelig død fra det amerikanske imperium.

Konsekvenserne af propagandaen og udeladelserne er, at Al Shabab bliver stemplet som fanatiske muslimer og onde terrorister og ikke som mennesker, der har grund til at være vrede på Kenya, fordi det deltager i ødelæggelsen af deres land. Deres legitime klager indfries ikke ved at dræbe weekend-handlende, men medmindre vi tager alle disse fakta med, kan volden kun fortsætte.

Al Shabab eksisterer på grund af den terror, De Forenede Stater bragte til Somalia. I 2011 døde mere end 250.000 mennesker i denne nation på grund af tørke og en bevidst amerikansk politik med at sulte mennesker for at få ram på krigere fra Al Shabab.

Så spørgsmålet er ikke, om Al Shabab truer Amerika. Spørgsmålet er, om amerikanerne tror, de kan forblive harmløse, når deres regering fortsætter med at sprede død, ødelæggelser, med at skabe had og ønsker om hævn.

Når vi har brug for kendsgerninger, får vi propaganda i stedet. Hollywood bruger igen Somalia som baggrund for en grotesk og ubehagelig historie om amerikansk overhøjhed. En ny film, Kaptajn Phillips, fortæller historien om, hvordan denne tapre amerikaner ved hjælp af overvældende ildkraft og Navy SEALs overvandt tre somaliere i en båd. Det er tvivlsomt, om vi nogensinde hører den somaliske version af historien. En ulykkelig somalier, Abduwali Abdukhadir Muse, blev idømt 33 års fængsel, fordi han overgav sig i stedet for at fortsætte kampen mod verdens eneste supermagt.

Sandheden er, at den amerikanske regering bærer det fulde ansvar for tabet af liv i indkøbscentret i Kenya.”

Al Shabab overlister amerikanske specialstyrker

Sådan var overskriften på en artikel i The Guardian den 11. oktober. Artiklen var baseret på interviews med befolkningen i havnebyen Barawe, som ligger i Nedre Shabelle regionen, og som er under kontrol af Al Shabab.

The Guardian skrev bl.a.:

“Som mor til små børn var Fadumo Sheik vant til at stå tidligt op. Den 5. oktober skulle hun også op for at lave morgenmad til børnene, før de gik til den lokale madrasa (skole). Men denne dag startede hendes dag tidligere, for ved 2-tiden om natten blev hun vækket af, at der opstod sporadisk ild fra forskellige våben.

Inden for syne fra Sheiks hus havde første classes amerikanske tropper fra Navy Seal iværksat et amfibisk angreb på den islamistiske gruppe Al Shabab. Mindre end en time efter måtte de opgive angrebet igen, uden at deres mission på nogen måde havde fået det forventede resultat.

Baseret på interviews med vidner og med-

lemmer af Al Shabab, såvel som på officielle erklæringer og medierapporter kan vi nu præsentere en omfattende beskrivelse af der vovede angreb – og hvad, der gik galt.

”Sælernes” mål var en uskyldigt toetages hus i Barawe, en fiskerby med omkring 200.000 mennesker, som var en vigtig slaveby i kolonitiden. Særligt havde de planlagt at fange og ikke dræbe Abdulkadir Mohamed Abdulkadir, en kenyansk somalier og en ledende kommandant for Al Shabab, som man

forbinder med en række terroristiske angreb”.

Huset ligger ca. 200 meter fra stranden.

Der var mange medlemmer af Al Shabab, som gik ind og ud af dørene, sagde Fadumo Sheik, og engang imellem lød der også skud, når man træuede folk, men hun var ikke klar over, at der befandt sig så kendte personer i huset.

”Sælerne”, som var fra hold seks, det samme hold som tog del i angrebet på Osama bin Ladens hus i Pakistan, var kommet li-

stende om natten og havde taget opstilling rundt om huset. En kriger fra Al Shabab var kommet ud for at ryge en cigaret, og han spillede cool og gik ind igen, efter hvad en person, der var velkendt med alle detaljer, fortalte The Guardian.

Men han havde bemærket, hvor de amerikanske soldater var placeret, for senere dukkede han frem sammen med andre og be-

gyndte at skyde på amerikanerne. Overraskelsesmomentet var væk.

Og ”sælerne” flygtede tilbage til stranden efter dog at have dræbt et medlem af Al Shabab. Vidner fortalte, at der var fundet blod ved stranden og også nogle militærstøvler, som formodes at være amerikanske.

Forureningen fra Fukushima

Med det officielle japanske nyhedsbureau som kilde fortalte RT den 18. oktober, at den radioaktive forurening fra atomkraftværket i Fukushima var steget 6500 gange i løbet af et døgn.

Torsdag den 17. oktober havde man målt, at det radioaktive vand indeholdt radioaktivitet, der udgjorde 400.000 becquerel pr. liter vand af beta-strålings radioaktive substanser – inkluderet strontium.

Det var en stigning på 6500 gange i forhold til det, der blev målt dagen før.

Robert Jacobs, en professor ved Hiroshimas Fredsuniversitet, fortalte RT, at de sammensatte problemer ved Fukushimas Daiichi understregede en kritisk realitet: Ingen ved faktisk, hvad man skal gøre ved det.

”Der er virkelig ingen, der ved, hvordan man skal løse problemerne i Fukushima. Der er ingen, der har en løsning, så selv

hvis bringer udenlandske eksperter ind, så kan de kun prøve at finde en løsning. Der er ingen i andre lande, der kan komme ind og fikse reaktorerne, afslutte forureningen og standse lækagerne”, sagde Jakobs.

Selv på det område, hvor Japan kunne få potentiel hjælp fra udlandet, tøver autoriteterne, sagde Konstantin Simonov fra det Moskva-baserede Fond for Energisikkerhed til RT.

”Fukushima burde behandles ligesom Tjernobyli – som et vrage, der må kasseres og puttes i en sarkofag, mens det radioaktive spild langsomt aftager. Hvad er problemet, hvad angår Fukushima? Det er først og fremmest, at man ikke ved, om man skal

lukke det eller forsøge at holde det i gang.”

Før ulykken i Fukushima indtraf, blev 30 procent af Japans energibehov dækket af atomkraft, men da regeringen har lukket det største atomkraftværk på grund af lækager i 2007 og det sidste atomkraftværk er blevet lukket på grund af vedligeholdelse, så er Japan blevet verdens største importør af flydende naturgas, hvilket har bevirket et underskud på betalingsbalancen.

I forbindelse med ulykken på Fukushima har den sidste præsident i Sovjetunionen, Gorbatsjov, i øvrigt sagt, at det var udgifterne til at dække omkostninger ved atomulykken i Tjernobyli, der var den virkelige årsag til Sovjetunionens sammenbrud.

Hvad er sandheden?

Kan man stole på det, man får at vide af massemedierne? Ikke nødvendigvis.

En dansker, der tvivlede på den officielle amerikanske forklaring på, hvad der skete med angrebet den 11. september 2001 på Verdenshandelscentret i New York, som blandt andet banede vej for angrebet på Afghanistan, er blevet så sur på en politiker, der havde kaldt ham skør, at han har lagt sag an mod den pågældende politiker.

Men hvis denne dansker er skør, så er halvdelen af den amerikanske og canadiske befolkning også skøre. For de tror nemlig heller ikke på forklaringen.

En andet og beslægtet spørgsmål er, hvad der egentlig skete natten til den 2. maj, 2011, da Osama bin Laden hævdes dræbt af Navy Seals i den pakistanske by Abbottabad.

De officielle medier fortæller kun, hvad den amerikanske regering selv siger. Hvis

man vil have et mere afbalanceret billede af, hvad der måske skete, er man nødt til også at opsøge de alternative medier, der findes på nettet. På mange af disse medier kan man for eksempel se en udsendelse fra en pakistansk Tv-station, der bringer en øjenvidneskildring fra en nabo til det hus, hvor angrebet fandt sted. Hvad han fortalte, passer på ingen måde sammen med den officielle amerikanske udlægning.

Vi vil ikke påstå, at skeptikerne har ret. Men vi mener, at man bør kende begge sider af den såkaldte sandhed for, at man selv kan danne sig en mening om, hvad der virkelig er sket.

Det er derfor så mange artikler i Intersol er hentet fra de alternative medier.

Bedømmelsen af sandhedsindholdet i dem overlader vi læserne selv.

Amerikanske skeptikere i ”Re-think 11/9” sætter plakater op i byerne. Men mange følges på forskellig vis.

Khalid Mahmood på et af sine første besøg hos STS. Foto: Dagbladet i Roskilde.

NOTER:

STS forventer, at Khalid Mahmood, der leder vores pakistanske samarbejdspartener, Labour Education Foundation, som vi også samarbejder med om et projekt til uddannelse af nye faglige tillidsfolk, vil aflægge et besøg i slutningen af november.

En ny rapport er under udarbejdelse.

Den vil i første omgang kunne ses på hjemmesiderne.

STS forventer også besøg af kassereren i STS Somalia, Ali Elmi, i midten af november.

Bestyrelsen har besluttet at yde et symbolsk beløb på 500 euro i støtte til Vetevendosjes valgkamp.

Hjemmesiden

www.intersol.dk

Opdateres flere gange ugentligt

B

Returadresse: STS International Solidarity, Borgediget 23, 1. 4000 Roskilde

Nyt fra STS i Nairobi

Som vi skrev i Intersol nr. 115, åbner vi nu et kontor i Kenyas hovedstad Nairobi.

Sofia Ibrahim rejste til Nairobi den 1. september. Hun er ansat som praktikant på den danske ambassade. Sammen med Sofia rejste også Frederik Staun til Nairobi, men da han er ansat af FN til at gennemføre et projekt med solceller i Uganda, rejste han videre til Ugandas hovedstad Kampala. Med fly tager det dog kun en time at komme fra Kampala til Nairobi.

Den 10. oktober ankom Kamilla Flagsted til Nairobi.

Kamilla har sendt os en foreløbig rapport pr. e-mail.

Af hendes rapport fremgår det, at hun og Sofia har holdt møde med personalet på kontoret for Swisso Kalmo, herunder med direktøren for organisationen, dr. Abdi Hersi.

I mødet deltog også kassereren i STS Somalia Ali Elmi.

Kamilla har brugt de 9 dage til at etablere kontakter med involverede partnere i Nairobi, samt til eksterne kontakter.

"I lørdags (den 12. oktober) mødtes Sofia og jeg for at drøfte den videre proces", skrev Kamilla i sin rapport. "Vi blev enige om, at jeg skulle tage direkte kontakt med dr. Abdi Hersi, da Sofia har meget at se til på den danske ambassade for tiden.

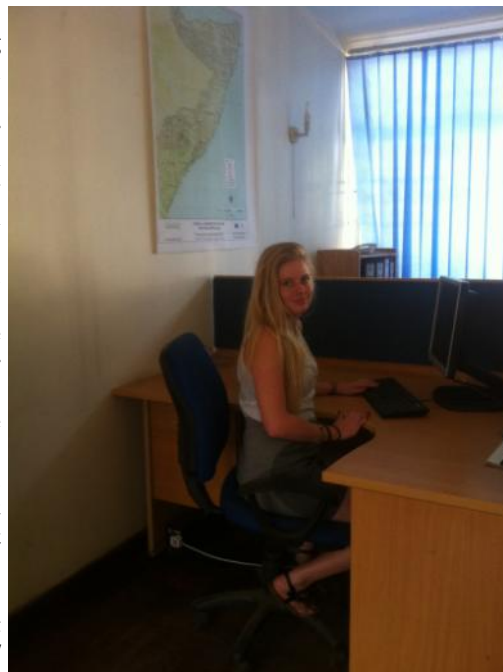
Efter at have taget kontakt til Abdi

Hersi havde jeg onsdag (den 16. oktober) et møde med ham, hvor jeg blandt andet blev introduceret til Swisso Kalmos arbejde og deres samarbejde med STS. Swisso Kalmo har således tilbudt, at STS i Nairobi kan gøre brug af deres kontor på alle tider af døgnet, hvilket derfor inkluderer en egen nøgle til kontoret.

Yderligere har jeg fået kontakt til organisationen Interpeace, der arbejder med peacebuilding i den sydlige del af Somalia. Ulf Terlinden, der er leder af Somalia programmet hos Interpeace, har tilbudt at mødes og dele ud med viden og erfaringer. Endvidere har jeg fået kontakt til Yasir Qadir, som arbejder for UN Habitat og dagligt har med Somalia departementet at gøre. Han har ligeledes tilbudt at mødes og informere om hans arbejde.

I den foreløbige proces har vi erfaret at visitkort, samt en STS Somalia/Nairobi hjemmeside på engelsk er nødvendig, da dette bliver efterspurgt når vi henvender os til potentielt vigtige kontakter. Vi er således i løbende kontakt med Peter Maegaard, der har tilbudt at hjælpe os med oprettelsen af ovenfor nævnte hjemmeside.

Vores arbejde vil blive opdateret løbende."

Kamilla på kontoret i Nairobi.

I slutningen af september 2011 havde STS besøg af Abdi Hersi fra Swisso Kalmo, hvor kontoret i Nairobi også blev drøftet, foruden at Swisso Kalmo og STS udvekslede erfaringer.

Husk at fortælle os, hvis du flytter!

Generalforsamling

STS International Solidarity afholder sin årlige generalforsamling
Søndag den 1. december kl. 14 hos STS, Borgediget 23, 1. sal i Roskilde.
Dagsorden ifølge lovene.

STS, der yder humanitær bistand, mener, at problemerne i verden ikke skyldes mangelen på tekniske, industrielle eller økonomiske ressourcer, men den måde ressourcerne anvendes på. For blot nogle få procent af de store ressourcer, der bliver brugt til at føre krig med eller til andre forsvarsformål, kan man sikre hvert eneste menneske på jorden en anstændig tilværelse. Derfor samarbejder STS fortrinsvis med kræfter, der lige som os selv ønsker en anden lokal og global fordeling af ressourcerne.